

POSTANOWIENIE

26 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 26 kwietnia 2024 r. w Warszawie
zażalenia Z. W.

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze w Krakowie
z 12 lipca 2023 r., I Co 409/21/P,
w sprawie z wniosku W. C.
przeciwko Z. W.
o egzekucję świadczeń pieniężnych,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 12 lipca 2023 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa - Podgórze w Krakowie, w sprawie egzekucyjnej z wniosku wierzyciela W. C. przeciwko Z. W. o egzekucję świadczeń pieniężnych, odrzucił skargę dłużnika Z. W. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, które miało zostać wydane przez Sąd Rejonowy dla Krakowa - Podgórze w Krakowie 12 kwietnia 2023 r.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł dłużnik Z. W.. W zażaleniu nie sformułowano żadnych zarzutów pod adresem zaskarżonego postanowienia ani nie sformułowano żadnych wniosków.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega odrzuceniu.

Pan Z. W. nie wykazał, iż dysponuje uprawnieniami, które skutkują dopuszczalnością samodzielnego wniesienia zażalenia do Sądu Najwyższego. Tymczasem zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. W § 2 tego przepisu wskazano, iż powyższe, tj. tzw. przymus adwokacko-radcowski, nie znajduje zastosowania w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata, radcy prawnego lub rzecznika patentowego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, a w sprawach własności intelektualnej rzecznik patentowy. Wreszcie, zgodnie z art. 87¹ § 3 k.p.c., przepisu § 1 nie stosuje się także wtedy, gdy zastępstwo procesowe Skarbu Państwa albo państwowej osoby prawnej jest wykonywane przez Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej.

Środek odwoławczy wniesiony do Sądu Najwyższego z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c. należy kwalifikować jako niedopuszczalny a uchybienie to ma charakter nieusuwalny. Oznacza to, że zażalenie sporządzone i podpisane przez stronę nie mającą zdolności postulacyjnej przed Sądem Najwyższym jest dotknięte brakiem formalnym nieusuwalnym, skutkującym odrzuceniem tego środka odwoławczego jako niedopuszczalnego, bez wzywania do uzupełniania tego braku i bez możliwości jego usunięcia przez pełnomocnika (zob. zamiast wielu postanowienia Sądu Najwyższego: z 6 listopada 2008 r. III CZ 35/08; z 23 lutego 2012 r. V CZ 132/11; z 21 września 2011 r., I CZ 59/11).

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398⁶ § 3 k.p.c. oraz art. 87¹ § 1 k.p.c., orzeczono jak w sentencji postanowienia.

[SOP]

[ms]